

Υπήρχαν στα ιστορικά χρόνια εκείνοι που υποστήριζαν ότι τίποτα κακό δεν συνέβη με τους γιους του Πέλοπα. Η «κατάρρα των Ατρείδων» που δρομολόγησε ο Πέλοπας, δηλαδή να αλληλοσκοτώνονται οι γιοι του και οι απόγονοί τους ήταν παραμύθι.

Και για να στηρίξουν αυτή την άποψη, μιλούσαν για το σκήπτρο της βασιλικής οικογένειας που περνούσε από πατέρα σε γιο: Το είχε κατασκευάσει ο Ήφαιστος και το είχε δωρίσει στον πατέρα του, Δία. Εκείνος το έδωσε στον Ερμή κι αυτός το χάρισε στον Πέλοπα που βασίλευε στην Δυτική Πελοπόννησο. Πεθαίνοντας, ο Πέλοπας το έδωσε στον πρωτότοκο γιο του, τον Ατρέα. Λίγο πριν αυτός πεθάνει, το παρέδωσε στον αδελφό του, Θυέστη, να γίνει επίτροπος του θρόνου, μια και τα δικά του παιδιά, ο Αγαμέμνωνας και ο Μενέλαος ήταν ανήλικα. Ο Θυέστης απέκτησε γιο τον Αίγισθο αλλά το σκήπτρο το έδωσε στον Αγαμέμνονα, όταν αυτός μεγάλωσε. Θα βασίλευε σε ολόκληρη την Αργολίδα και θα οδηγούσε τους άντρες του στην Τροία.

Ακόμα και ως μύθος όμως αυτή η ιστορία παραήταν φυσιολογική για να γίνει πιστευτή. Οι πολλοί αλλιώς τα ήξεραν τα πράγματα: Ο Πέλοπας βασίλευε στη Δυτική Πελοπόννησο. Από την Ιπποδάμεια, απέκτησε γιους τον Ατρέα, τον Θυέστη και από μια νύμφη, τον Χρύσιππο. Κάποια στιγμή, ο Ατρέας και ο Θυέστης σκότωσαν τον αδελφό τους με την βοήθεια της μητέρας τους, Ιπποδάμειας. Είτε επειδή είχε αφύσικες σχέσεις με τον φιλοξενούμενο στο βασιλικό παλάτι, Λάιο, είτε επειδή τον ζήλευαν καθώς ο Πέλοπας του είχε μεγάλη αδυναμία και φοβούνταν μήπως τον ανακηρύξει διάδοχό του.

Ο Πέλοπας τους καταράστηκε ν' αλληλοσκοτώνονται οι απόγονοί τους και τους έδωξε. Μπήκαν έτσι μπροστά οι μηχανισμοί για να ξεκινήσει η «κατάρρα των Ατρείδων» που εξελίχθηκε παράλληλα με την ιστορία των απογόνων του Ηρακλή, ώσπου η τελική κάθοδος των Ηρακλειδών έφερε την οριστική κάθαρση. Τα διωγμένα από τον Πέλοπα αδέρφια, ο Ατρέας και ο Θυέστης, κατέφυγαν στη Μιδέα της Αργολίδας που τους παραχώρησε ο άντρας της αδελφής τους, Νικίπης, ο Σθένελος. Όταν ο Σθένελος πέθανε, τον διαδέχτηκε ο γιος του, Ευρυσθέας, του οποίου την κόρη, Αερόπη, ερωτεύτηκε και παντρεύτηκε ο Ατρέας.

Ο Ευρυσθέας κινήγησε τους απογόνους του Ηρακλή που κατέφυγαν στην Αττική, όπου τους φιλοξένησε ο Θησέας. Ο Ευρυσθέας εκστράτευσε εναντίον της Αθήνας. Αποκρούστηκε κι αναγκάστηκε να αποχωρήσει αφού η μοναδική κόρη του Ηρακλή θυσιάστηκε για να σώσει

τους άλλους. Καθώς ο βασιλιάς των Μυκηνών έφευγε, τον πρόλαβε ο παλιός σύντροφος του Ηρακλή, ο Ιόλαος, και τον σκότωσε.

Με τον θάνατο του Ευρυσθέα, ο Ατρέας πήρε δικαιωματικά τον θρόνο του βασιλείου που πια απλωνόταν από τις Μυκήνες και την Τίρυνθα ως το Άργος. Στην ιστορία αυτή δεν υπήρχε σκήπτρο αλλά μια χρυσή προβιά που ο Ερμής είχε χαρίσει όχι στον Πέλοπα αλλά στον Ατρέα του οποίου η γυναίκα, η Αερόπη, συνδέθηκε ερωτικά με τον Θυέστη. Ωσπου να μάθει ο σύζυγος ότι τον απατούσαν, η γυναίκα του είχε με τον εραστή της αποκτήσει τέσσερα παιδιά. Και ο Θυέστης διέδιδε ότι ο θρόνος του ανήκε. Συγκλήθηκε συνέλευση των αριστοκρατών για να λύσει το ζήτημα. Ο Θυέστης ρώτησε τον αδελφό του, αν αληθεύει ότι το βασίλειο ανήκει σε όποιον έχει την χρυσή προβιά. Ο Ατρέας απάντησε καταφατικά, αφού δικό του ήταν το θεϊκό δώρο. Δεν το είχε όμως. Του το είχε κλέψει η Αερόπη και το είχε παραδώσει στον εραστή της. Ο Θυέστης το παρουσίασε και απαίτησε τον θρόνο.

Ο Ατρέας συνήλθε από το σοκ, όταν μπροστά του εμφανίστηκε ο Ερμής. Τον είχε στείλει ο Δίας, ενοχλημένος από την απάτη. Μπροστά σε μάρτυρες, δασκαλεμένος από τον Ερμή, ο Ατρέας έβαλε στοίχημα με τον Θυέστη το βασίλειο ότι την επομένη, ο ήλιος θα βγει από την Δύση και θα βασιλέψει στην Ανατολή. Ο Θυέστης το δέχτηκε, πιστεύοντας ότι ο αδελφός του είχε ξεμωραθεί. Όμως, με εντολή του Δία, την άλλη μέρα, ο Ήλιος βγήκε από την Δύση, πρώτη και τελευταία φορά.

(τελευταία επεξεργασία, 14 Μαΐου 2021)